

Ένα χελιδόνι στο μπαλκόνι μου!

της Αργυρώς Χρηστίδου

Η Ειρήνη ξύπνησε από τα φτερουγίσματα που άκουσε και τα τιπιβίσματα. Άνοιξε το παράθυρο του δωματίου της σιγά-σιγά, τράβηξε την κουρτίνα και φώναξε με χαρά:

-Μαμά, μαμά ήρθαν πάλι τα χελιδόνια, τα χελιδόνια ήρθαν ξανά!

Εδώ και κάποια χρόνια στο μπαλκόνι που βλέπει το δωμάτιο της Ειρήνης, ψηλά στον τοίχο τα χελιδόνια έχουν χτίσει μια χελιδονοφωλιά! Μία χελιδονοφωλιά που δε λέει να χαλάσει με το πέρασμα του χρόνου! Εκεί κάθε άνοιξη επιστρέφουν τα χελιδόνια και γεννούν τα αβγά τους, μεγαλώνουν τα μικρά τους, τα μαθαίνουν να πετούν, να βρίσκουν την τροφή τους και κατά τον Σεπτέμβριο φεύγουν για να ξανάρθουν τον επόμενο Μάρτιο. Τα χελιδόνια είναι ταξιδιάρικα πουλιά που κάνουν την εμφάνισή τους την 25η Μαρτίου, στη γιορτή του Ευαγγελισμού. Τα χελιδόνια έρχονται στη χώρα μας έχοντας κάνει ένα μακρύ ταξίδι από τη Νότια Αφρική. Μόλις φτάσουν, πρώτη τους δουλειά είναι να βρουν την παλιά τους φωλιά και να την επισκευάσουν με ιδιαίτερη φροντίδα.

Με τι μαεστρία έχουν χτίσει τη φωλιά τους στο μπαλκόνι της Ειρήνης! Μοιάζει με ένα μικρό μπολάκι από λάσπη και σάλιο μαζί με κομμάτια σανού. Από πάνω είναι ανοιχτή και είναι κολλημένη στον τοίχο. Η Ειρήνη είναι φύλακας άγγελος της χελιδονοφωλιάς και όλον το χρόνο την προσέχει να μη χαλάσει, αφού και στη μητέρα της έχει απαγορέψει να πλένει τον τοίχο με νερό για να μην καταστραφεί η χελιδονοφωλιά. Είναι σπάνιο φαινόμενο να βλέπεις σε μία πολυκατοικία της πόλης χελιδονοφωλιά! Και πράγματι στη γειτονιά, μόνο της Ειρήνης το μπαλκόνι έχει μία φωλιά. Συνήθως τα χελιδόνια πάνε σε μεγάλα κτίρια ή κάτω από γέφυρες, σε εκκλησίες, σε αγροτόσπιτα και χτίζουν τις φωλιές τους. Κι όμως έξω από το δωμάτιο της Ειρήνης, στον τοίχο προς τον δρόμο υπάρχει μια χελιδονοφωλιά! Έτσι και εφέτος την άνοιξη ήρθαν τα χελιδόνια στη φωλιά τους και έκαναν ευτυχισμένη την Ειρήνη. Είναι τα γνωστά της χελιδόνια που δεν χάνουν τον δρόμο ποτέ

και πάλι γυρίζουν πίσω στη φωλιά τους. Όμως εφέτος το μπαλκόνι της επισκέπτεται και ένα άλλο χελιδόνι που δεν το έχει ξαναδεί τα προηγούμενα χρόνια. Αυτό είναι διαφορετικό από τα άλλα. Είναι πιο μεγαλόσωμο με μεγαλύτερη ψαλιδωτή ουρά. Έρχεται το πρωί αλλά η Ειρήνη φεύγει για το σχολείο της βιαστική και δεν προλαβαίνει να του δώσει και μεγάλη σημασία. Μόνο λίγο ψωμί βρεγμένο αφήνει στο μπαλκόνι της και καθαρό νερό για τα χελιδόνια της και ξέρει όμως ότι ο μουσαφίρης της, το διαφορετικό χελιδόνι που την επισκέπτεται εφέτος, δοκιμάζει από το φαγητό που αφήνει και πίνει ακόμα και νερό από το μικρό λεκανάκι. Η μητέρα της Ειρήνης που γνωρίζει από χελιδόνια, της είπε ότι ο καινούριος επισκέπτης στο μπαλκόνι της είναι ένα πετροχελίδονο.

-Και τι είναι μαμά το πετροχελίδονο; ρώτησε η Ειρήνη με απορία.

Το πετροχελίδονο είναι πιο μεγάλο από τα άλλα χελιδόνια, έχει πιο μακριά φτερά σε σχήμα δρεπανιού και κοντή διχαλωτή ουρά.

Αυτό λοιπόν το πετροχελίδονο ήρθε αυτό το Σάββατο το πρωί και πάλι στο μπαλκόνι της Ειρήνης. Αφού λοιπόν η Ειρήνη δεν είχε σχολείο, άνοιξε το παράθυρό της και κοίταζε τον επισκέπτη της. Ο μουσαφίρης της δεν τρόμαξε που είδε την Ειρήνη στο μπαλκόνι, αλλά στριφογύριζε και πήγαινε πέρα δώθε λες και κάτι ήθελε να της πει.

Τότε μια ιδέα ήρθε στο κεφάλι της Ειρήνης. Λες να θέλει να του μιλήσω.. σκέφτηκε η Ειρήνη.. και μια και δυο του πιάνει την κουβέντα.

-Καλημέρα χελιδονάκι μου, τι κάνεις;

-Καλημέρα Ειρήνη, καλά είμαι!

Η Ειρήνη δεν πίστευε στα αυτιά της. Το χελιδόνι μιλάει με ανθρώπινη φωνή! και συνεχίζει τότε και εκείνη να του μιλάει.

-Πώς σε λένε; και από πού έρχεσαι καλό μου χελιδονάκι;

-Με φωνάζουν Ερμή γιατί μου αρέσει να ταξιδεύω, και να γνωρίζω καινούρια μέρη.

Για να έρθω εδώ, σε εσάς, έχω διανύσει περίπου δέκα χιλιάδες χλμ. Μαζί με άλλα χελιδόνια έχουμε ξεκινήσει από την Αφρική, νότια της Σαχάρας σε μεγάλα σμήνη για να φτάσουμε εδώ την Άνοιξη. Το ίδιο μεγάλο ταξίδι κάνουμε και το Φθινόπωρο, όταν φεύγουμε από την Ελλάδα. Σκέψου, συνολικά δηλαδή μπορεί να ταξιδέψουμε περίπου είκοσι χιλιάδες χλμ. για να έρθουμε εδώ και να επιστρέψουμε στην Αφρική. Ναι, τέτοια πράγματα σου λέω!

-Είκοσι χιλιάδες χλμ. απόρησε η Ειρήνη... Μα καλά δεν κουράζεστε;

-Όχι. απάντησε όλο σκέρτσο ο Ερμής. Το μεγάλο μας ταξίδι διαρκεί αρκετές εβδομάδες. Πριν ξεκινήσουμε από την Αφρική πρέπει να είμαστε γεμάτα ενέργεια δηλαδή να έχουμε φάει πολλά και πλούσια γεύματα!

-Τι γεύματα; ρωτάει όλο απορία η Ειρήνη.

-Τί γεύματα; Γεύματα από μικρά έντομα και κυρίως γεύματα από μύγες! Εξάλλου ένα τέτοιο ταξίδι απαιτεί αρκετές στάσεις για ξεκούραση, νερό και φαγητό.

-Αυτό το ταξίδι σας δεν είναι πολύ επικίνδυνο; Γλυκέ μου Ερμή, πες μου ποιους κινδύνους συναντάτε στο ταξίδι σας; Πόσο γενναία πουλάκια είστε;

-Διασχίζουμε τη θάλασσα. Ξεκινάμε για το μακρινό ταξίδι μας, διασχίζουμε το Αιγαίο Πέλαγος, ξεκουραζόμαστε πού και πού σε κανένα μικρό νησάκι που βρίσκουμε και ευτυχώς στο Αιγαίο υπάρχουν πολλά μικρά νησάκια. Εκεί σταματάμε ξεκουραζόμαστε και μετά ξεκινάμε πάλι να πετάμε. Πάντως εγώ προσωπικά Ειρήνη μου, συνέχισε ο Ερμής φοβάμαι τα μεγάλα αρπακτικά πουλιά που ανοίγουν το ράμφος τους και με το στόμα τους μας κάνουν μια χαψιά.

-Πω πω μουρμούρισε η Ειρήνη. Τι δυστυχία είναι αυτή!

-Και να είναι μόνο αυτό; Την κακοκαιρία πού την πας; Οι καταιγίδες και οι δυνατοί άνεμοι μας κατατρέχουν.

Την ώρα που συνομιλούσε ο Ερμής με την Ειρήνη πέταξε γύρω τους μία όμορφη πετροχελιδόνα. Έκανε δυο τρεις στροφές γύρω από τον Ερμή τον γλυκοκοίταξε και μετά πέταξαν και οι δύο και έφυγαν μακριά. Ίσα-ίσα που πρόλαβε ο Ερμής να αποχαιρετίσει την Ειρήνη. Η Ειρήνη κατάλαβε ότι το άλλο πετροχελιδόνο ήταν το ταίρι του μουσαφίρη της.

Περάσανε μέρες αρκετές και ο Ερμής δε φάνηκε στο μπαλκόνι της Ειρήνης. Μόνο τα δικά της γνωστά χελιδονάκια πηγαινοερχόντουσαν και μαστόρευαν τη φωλιά τους.

-Μα πώς άραγε τα χελιδόνια όταν επιστρέφουν την άνοιξη, αναζητούν την ίδια φωλιά που είχαν προτού φύγουν; αναρωτήθηκε μεγαλόφωνα η Ειρήνη. Η μητέρα της, που ήταν εκεί κοντά και την άκουσε, της απάντησε:

-Ειρήνη μου, τα χελιδονάκια είναι πολύ έξυπνα πουλιά. Γυρίζουν στις ίδιες φωλιές κάθε χρόνο γιατί ξέρουν ότι μόνο εκεί είναι οι συνθήκες ιδανικές και κατάλληλες για να γεννήσουν τα αυγά τους και να μεγαλώσουν τα μικρά τους.

Η Ειρήνη άκουγε τη μαμά της με μεγάλη προσοχή. Και η μαμά της συνέχισε.

-Για να ξαναβρούν τα χελιδόνια τις φωλιές τους κρατούν μία σταθερή πορεία ανάλογα με τη θέση του ήλιου. Επίσης, έχουν βάλει κάποιο σημάδι όπως ένα ποταμάκι ή μία λίμνη και επιπλέον τα βοηθάει και η όσφρησή τους με την οποία αναγνωρίζουν καλύτερα το μέρος που βρίσκεται η φωλιά τους.

-Τι ωραία που τα λες μαμά, είπε χαρούμενο το μικρό κοριτσάκι και αγκάλιασε τη μανούλα του.

Οι μέρες όλο και περνούσαν γρήγορα και ο Ερμής δε φαινόταν στο μπαλκόνι της Ειρήνης.

-Μπα, απόρησε η Ειρήνη. Πώς και δε φάνηκε ο Ερμής ακόμα, τι να έπαθε άραγε. Φάνηκε να με συμπάθησε αφού πιάσαμε και την κουβέντα μεταξύ μας.

Μετά από αρκετές εβδομάδες όταν κόντευε να φύγει η άνοιξη μια μέρα που πήγαινε στο σχολείο, στο δρόμο της συνάντησε μία φίλη της, την Αλίκη που έμενε στην ίδια γειτονιά. Η Αλίκη φαινόταν πολύ χαρούμενη. Αγκάλιασε την Ειρήνη και της είπε:

-Ειρήνη να σου πω κάτι; Έχω και εγώ! Έχω και εγώ!

-Τι έχεις Αλίκη; Τι έχεις κι εσύ;

-Έχω και εγώ μία χελιδονοφωλιά στο μπαλκόνι μου! φώναξε η Αλίκη με καμάρι. Εδώ και λίγες ημέρες έχουν έρθει στο μπαλκόνι μου δύο χελιδόνια μεγαλόσωμα, περήφανα και όμορφα και χτίζουν τη νέα τους φωλιά. Να δεις Ειρήνη μου ότι θα ζευγαρώσουν, γιατί φιλιούνται όλη την ημέρα, θα γεννήσουν τα αυγά τους και θα βγουν μικρά χελιδονάκια.

Η Αλίκη όπως μίλαγε στην Ειρήνη ήταν ενθουσιασμένη και έτσι προσκάλεσε την Ειρήνη να την

επισκεφθεί στο σπίτι της για να δει τη χελιδονοφωλιά. Η Ειρήνη με μεγάλη χαρά αλλά και με περιέργεια δέχτηκε την πρόσκληση και την επόμενη μέρα μια και δυο όπως γύριζε από το σχολείο της, αντί να πάει κατευθείαν στο σπίτι της πέρασε πρώτα από το σπίτι της φίλης της.

Πράγματι στο μπαλκόνι της Αλίκης υπήρχε μια χελιδονοφωλιά! Μία χελιδονοφωλιά με αριστοτεχνικό τρόπο κτισμένη. Ήταν πιο μεγάλη από εκείνη στο μπαλκόνι της Ειρήνης. Η Ειρήνη παρατηρώντας τη χελιδονοφωλιά παραξευεύτηκε.

-Μα τι να συμβαίνει, αναρωτήθηκε. Είναι μεγαλύτερη από εκείνη που βρίσκεται στο δικό μου μπαλκόνι και ρώτησε με περιέργεια την Αλίκη.

-Έχεις δει, Αλίκη μου τα χελιδόνια που έχουν φτιάξει τη χελιδονοφωλιά;

-Ναι, μα ναι, σου το είπα και εκθές που συναντηθήκαμε! απάντησε η Αλίκη. Είναι δύο νεαρά, μεγαλόσωμα και πολύ αγαπημένα χελιδόνια!

Δεν πρόλαβε να τελειώσει τη φράση της η Αλίκη, και να... πέταξε στο μπαλκόνι της ένα μεγάλο και ζωηρό χελιδόνι. Αμέσως η Ειρήνη το αναγνώρισε και είπε:

-Αυτό το χελιδόνι είναι ο μουσαφίρης μου! Είναι το πετροχελιδόνο που ήρθε στο μπαλκόνι μου εφέτος την άνοιξη! Είναι ο Ερμής!

Η Αλίκη άκουσε τη φίλη της αλλά δεν κατάλαβε τίποτα. Η Ειρήνη πολύ χαρούμενη είπε πάλι:

-Ο Ερμής! Ο Ερμής έφτιαξε τη φωλιά μαζί με την πετροχελιδόνα του.

Και πάλι η Αλίκη δεν κατάλαβε και κοίταζε όλο απορία τη φίλη της.

Η Ειρήνη όμως γνώριζε καλά! Ήταν χαρούμενη που ο μουσαφίρης της έμεινε στη γειτονιά της και δεν πέταξε για άλλα μέρη να φτιάξει τη φωλιά του. Η Ελλάδα θα γίνει η πατρίδα του σκέφτηκε!

Ο Ερμής συνέχισε να φτερουγίζει γύρω από τη χελιδονοφωλιά του. Η Ειρήνη τον κοίταζε και τον ξανακοίταζε. Σε μια στιγμή ο Ερμής πέταξε πολύ κοντά στην Ειρήνη και της φάνηκε ότι της είπε «γεια σου Ειρήνη» και της έκλεισε το μάτι του με νόημα!

**Και η Ειρήνη πολύ πολύ
χαρούμενη του έστειλε
με το χέρι της ένα φιλί!**